

forfaavidt det skal gives ved et offentligt Blad, regnes fra den sidste Besjendtgjørelse — og Taxationerne skulle, saavidt stee kan, være tilendebragte inden Udgangen af Juli Maaned.

§ 30.

Saafernt ikke alle Medlemmer af Commissionen skulde møde ved Forretningen, maa denne udsættes, og den, der uden bevislig lovlig Forhindring er udebleven, maa udrede Dinkostningerne ved det spildte Møde. Dog gjælder dette som ovenmeldt ikke, forsaavidt en Part har valgt en af de af Amtsrådet i en Nabokreds udnævnte Mænd, eller med Hensyn til de af Parterne frit valgte Mænd, da Forretningen, naagtet en saadan udebliver, ligefuldt skal fremmes af de øvrige Mødende.

Er det nogen af Parterne, der udebliver, kan Forretningen ogsaa fremmes. Parterne, saavel som Pant haverne, ere berettigede til at lade møde ved Besuldmægtigede.

§ 31.

Taxationscommissionen har at taxere Gaarden og beregne Kjøbesummen, samt hvad der af samme contant bliver at udbetale, i Overensstemmelse med de i det Foregaaende fastsatte Regler (§§ 10 ff.). Parterne bør derfor, hver for sit Bedkommende, sørge for at have de Oplysninger tilstede, som kunne erholde Indflydelse paa Resultatet, og navnlig bør Bonden fremlægge det Document, der oplyser de aarlige Udgifter af Gaarden, og Attester om de Personers Alder, til hvis Levetid der ved Beregningen skal tages Hensyn, ligesom Gods-eieren er forpligtet til at fremlægge de Kort og andre Documenter, som findes fornødne for at oplyse Gaardens Tilliggende.

Findes der imidlertid under Forretningen at mangle nogen Oplysning, som maa ansees nødvendig til sammes behørig Tilendbringelse, og som ikke strax kan skaffes tilstede, bestemmer Commissionen, hvilken af Parterne der har at tilveibringe samme, og ansætter hertil et Continuationsmøde. Slige Continuationsmøder behøve ikke at holdes paa den taxerede Eiendom, men kunne ogsaa ansættes til et andet for de Bedkommende bekvemt Sted.

Den Gaard, der er Gjenstand for Forretningen, bør saa nøiagtig betegnes ved dens Nummer i Matriculen m. v., at ingen Tvivl, navnlig ved Thinglæsningen, i denne Henseende kan opstaae.

Saafernt Gods-eieren og Bonden under Commissionens Møde blive enige om Kjøbesummen og dens Betaling, kan vel en saadan Overenskomst, der tilføres Protocollen, gjøre videre Taxation m. v. unødvendig for Parternes Bedkommende (§ 24); men i Forhold til Pant haverne gjælder, hvad der ovenfor er bestemt (§ 25).

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, til Exempel om Gaardens Tilliggende, og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne et kan tilveibringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Commissionens Kjendelse; men i andet Fald bliver Sagen at henwise til Domstolene. Dog skal Commissionen, forsaavidt den dertil seer sig istand, strax fremme Forretningen med Hensyn til de flere Alternativer, hvorom der efter Tvistens Beskaffenhed kan blive Spørgsmaal, skjøndt det vil berøe paa Retsfagens endelige Udfald, om og hvorvidt nogen af de saaledes trufne eventuelle Afgjørelser kommer til at træde i Kraft.

Efter Retsfagens Tilendbringelse ansættes en Continuationsforretning, hvorved det afgjøres, hvilket af de tidligere eventuelt bestemte Resultater der bør gjælde, eller hvorved den tidligere Forretning fuldføres eller forandres saaledes, som Retsfagens Udfald vil medføre.